

Het Kustersluik

Heemkundevereniging Sprang-Capelle

Jaargang 19
2025

Redactieadres: Schoolstraat 20, 5161 ZD Sprang-Capelle, tel. 0416-312210

Redactieleden: Piet Pruijssers, Dieter Verbeek, Rien Visser, Netty Waarts

no. 1
februari

Van de redactie

Voor u ligt het eerste Kustersluik van dit nieuwe jaar. Een teken dat de activiteiten van onze vereniging weer begonnen zijn. Wat opvalt zijn de vragen naar vrijwilligers.

Onze voorzitter doet een oproep. Hij heeft goed zicht op wat er in een vereniging gaande is. Dus kent hij de behoefte aan vrijwilligers goed.

Maar ook de aandacht die onze vereniging geeft aan '80 jaar Bevrijding' kan niet zonder die vrijwilligers.

Op allerlei manieren zijn er handjes en vaak ook hersens nodig om iets voor elkaar te krijgen.

In dit Kustersluik zult u ook merken dat een vrijwilliger de lier – in dit geval de pen – aan de wilgen hangt. Marry Molenaar is met veel plezier met heel wat leden in gesprek geweest. Ze vindt het nu tijd om iets anders op te pakken. Marry, geweldig bedankt voor je leuke gesprekken met onze leden. We hebben er van genoten.

Maar de redactie volgt nu maar de voorzitter en Piet Pruijssers en doet ook een oproep om de pen van Marry over te nemen.

Wie meldt zich?

Je zou bijna de indruk krijgen dat de vereniging op één oor ligt. Maar het tegendeel is waar. De vereniging heeft hoge ambities en je hebt mensen nodig om die waar te maken.

Voor u liggen weer veel lezenswaardige verhalen, bij elkaar gebracht door vrijwilligers van onze vereniging.

Laten we dat zo houden!

Rien Visser

Van de bestuurstafel

Na de eerste bestuursvergadering van het jaar schrijf ik deze bijdrage voor het Kustersluik. Dit doe ik inmiddels voor het derde jaar met veel plezier. Het Kustersluik is immers het verenigingsblad waarin onze leden worden geïnformeerd over het reilen en zeilen van de vereniging. Het is bijzonder dat ons blad al in zijn 19e jaargang zit. Zowel de vereniging als de redactie mag trots zijn op wat het blad geworden is: een periodiek dat veel leesplezier biedt en onze geschiedenis en activiteiten levend houdt.

Op de bestuurstafel liggen nu de cijfers over de financiën van 2024, waarover het bestuur in de aankomende Algemene Ledenvergadering (ALV) verantwoording zal afleggen. Daarbij bespreken we niet alleen het gevoerde beleid van het afgelopen jaar, maar ook de plannen voor 2025. Dankzij de inzet van vele vrijwilligers kunnen we deze plannen goed uitvoeren. Toch zoeken we extra hulp, vooral voor de projectgroep '80 jaar bevrijding van Sprang-Capelle'. Deze projectgroep heeft inmiddels subsidies ontvangen, zowel van particulieren als van de gemeente Waalwijk en andere maatschappelijke organisaties. Wilt u dit bijzondere project ondersteunen en meewerken tot medio mei van dit jaar? Meld u dan aan bij het bestuur.

Andere uitdagingen waar we mee te maken hebben, liggen onder meer op het vlak van verdere isolatie van 'Ons Heem', een project dat mogelijk wordt gemaakt dankzij de verkregen DUMAVA-subsidie. De afkorting staat voor: **DU**urzaam, **MA**atschappelijk en **VA**stgoed.

Daarnaast willen we ons uitgebreide foto- en documentenarchief beter ontsluiten, zodat leden en geïnteresseerden hier via onze website makkelijker toegang toe krijgen.

Ook externe ontwikkelingen vragen onze aandacht. Denk bijvoorbeeld aan de nieuwe Omgevingswet, de provinciale nota *Levendig Brabant* en samenwerking met andere heemkundekringen binnen de gemeente Waalwijk.

Daarnaast speelt de toenemende invloed van technologische veranderingen een rol. Het bestuur wil deze ontwikkelingen oppakken met respect voor ons rijke verleden, maar steeds met het oog op de toekomst.

Kortom, er ligt genoeg werk op de plank. Dankzij de betrokkenheid en inzet van onze vrijwilligers en leden hebben we alle vertrouwen in een succesvol jaar. Het bestuur houdt u uiteraard op de hoogte van alle ontwikkelingen en vorderingen.

Wim Konings

**De ontwikkeling van onze vereniging gaat voort en een aantal projecten vraagt om vrijwilligers ter ondersteuning.
Natuurlijk zijn we ook op zoek naar leden die mee onze vereniging willen besturen.
Interesse? Laat het weten aan onze bestuursleden!**

Nieuwe leden van onze vereniging

Ook in dit nieuwe jaar mogen we weer twee nieuwe leden welkom heten:
De heer L.S. Kamp, Kaatsheuvel,
Mevrouw C.H. van Dongen, Sprang-Capelle.

Verslag van de lezing 'Van boerenverdriet tot natuurgebied' op 10 december 2024 door Ineke en Piet de Jongh

Voordat de lezing begint, vraagt Piet Pruijssers nog aandacht voor '80 jaar Bevrijding van De Langstraat.' Met name handige mensen voor de opbouw van de tentoonstelling en mensen met een vaardige pen om lesbrieven voor de basisscholen te maken, om zo de jeugd voor deze geschiedenis te interesseren.

Na deze oproep neemt onze voorzitter Wim Konings het woord. Hij zegt verheugd te zijn over de grote opkomst van leden en ziet ook vele niet-leden in de zaal zitten. Zelfs uit Groningen blijken er mensen gekomen te zijn. We hopen op een mooie, informatieve avond. Die hoop wordt niet beschaamd, want vader Piet en dochter Ineke de Jongh nemen ons mee het slagenlandschap in. Ineke spreekt over het historisch aspect, en Piet over de flora en fauna in het gebied.

Dan krijgt Piet de Jongh het woord en hij zegt dat alle seinen op groen staan voor een genoeglijke avond. Groen zal het inderdaad zijn, want veel flora en fauna zal de revue passeren in de ruim twee uur.

Maar eerst krijgt Ineke het woord; als erfgoed specialist neemt ze ons mee in de historie van De Langstraat. Rond het jaar 1000 was hier een veengebied, nat van grondwater en van de Maas die met regelmaat overstroomde. Rond de dertiende eeuw worden er op droge stukken gras en granen verbouwd en op de natte stukken veen en turf gewonnen. In de veertiende en vijftiende eeuw wordt er op grote schaal turf gewonnen. En het land dat achterblijft wordt gebruikt als hooiland. Dit is het gebied tussen de Maas en Sprang-Capelle. In 1421 zal de Sint-Elisabethsvloed dit hele gebied overspoelen. Tussen 1442 en 1470 wordt de Winterdijk aangelegd. De gebieden achter de Winterdijk tot

aan de hoger gelegen bebouwing is het zogenaamde slagenlandschap. Slagen zijn lange, smalle percelen grond, door sloten van elkaar gescheiden. Waarschijnlijk waren de vele sloten nodig om het grondwater af te voeren. De Langstraat ligt aan de voet van de hoge Brabantse zandgrond. Uit dit zandgebied vloeien grote hoeveelheden grond- en kwelwater.

In de eeuwen daarna zijn deze gronden als weide- en hooiland gebruikt. Vooral de natte hooilanden hadden een rijke, gevarieerde plantengroei en waren broedgebied voor vele weidevogels. In de afgelopen eeuw is door vermessing, verdroging en vervuiling dit grotendeels verloren gegaan. Na een ruilverkaveling in de jaren 90 is men begonnen met natuurherstel.

Op dit punt krijgt Piet de Jongh weer het woord en met enthousiasme neemt hij ons mee de natuur in. Welke flora en fauna leeft er nu? Wat leefde er vroeger en wat hoopt men in de toekomst weer tegen te komen? De laatste 30 jaar probeert men zoveel mogelijk de natuur in zijn oude glorie te herstellen door het afgraven van land en het regelen van de waterhuishouding in dat gebied. Oude watergangen worden hersteld of aangepast. En nieuwe sluizen worden aangelegd. In de hoop dat de flora en fauna van weleer zal terugkeren. En wat ruist er veel door het gras en struweel. Voor een natuurkenner als Piet de gewoonste zaak van de wereld, maar voor mensen die niet elke dag een ijsvogeltje, een uil en een das zien gaat er een

nieuwe wereld open. We mogen zeker niet de wezel en de rosse woelmuis vergeten. Maar het doel is om in een bepaald gebied de plantensoorten en diersoorten weer terug te krijgen: de zogenaamde doelsoort. Vol passie vertelt Piet ons welke dieren hij graag terugziet, en als ze niet uit zichzelf komen moet de natuur maar een handje geholpen worden. Zo hoopt hij op het blauwgrasland de boomkikker, de moerasparelmoervlinder en het gentiaanblauwtje terug te vinden, en nog vele andere soorten passeren de revue: de groene glazenmaker, vuurvlam, kale jonker en kattenstaart. Zomaar een greep uit de vele planten die Piet daar ooit hoopt aan te treffen. En wij met hem natuurlijk; niets zo mooi als een gebied vol natuurlijke pracht en praal.

Tot slot nog over het boerenverdriet. Hoewel het in de titel staat klinkt de uitleg hierover in deze lezing niet. Boerenverdriet is een stuk land dat niet erg geschikt is voor verbouwen van gewassen en daar werd dan ook weinig aandacht aan besteed. Daarom zijn al die natte parels waar het vanavond over ging zo goed bewaard gebleven. Deze gebieden zijn ook makkelijker in de oude staat terug te brengen dan gecultiveerd land.

Aan het eind van de lezing dankt onze voorzitter beide sprekers hartelijk; en waar Piet de eeuwige roem krijgt, wordt er aan Ineke een bos bloemen aangeboden. De laatste lezing van dit jaar is ten einde. Na ons een goede nacht en prettige feestdagen te hebben gewenst, hopen wij elkaar in het nieuwe jaar weer te mogen begroeten. Het was weer een mooie avond geweest. Degene die thuis waren gebleven, hebben best wel wat gemist.

Dieter Verbeek

In gesprek met Netty Waarts

Geboren en getogen in Capelle en er nooit meer weggegaan. Vandaag stap ik op de fiets richting Schoolstraat. Het is behoorlijk fris en mistig. Maar ik word hartelijk ontvangen en binnen is het lekker warm en de koffie staat klaar. Netty is geboren op de Wendelnesseweg, waar ze heel fijn gewoond heeft met pa, ma, broer en zussen; een fijne jeugd gehad. Naar school aan de overkant van de straat: de Koningin Julianaschool van meneer Poldervaart.

Spelen kon toen nog op straat, maar vooral op het schoolplein: lekker rolschaatsen. Of elastieken bij de kiosk. Wie herinnert zich die kiosk nog?

Zwemmen was ook leuk. De zwemdiploma's in Zidewinde gehaald; toch fijn een zwembad in het dorp.

Na de lagere school naar de Ichthus mavo, waarvan je nu nog regelmatig oude klasgenoten tegenkomt.

Toen de Julianaschool ging verhuizen en de locatie Schoolstraat dichtging, is het een buurthuis geworden. Er werden allerlei activiteiten opgezet en al gauw was Netty daarbij betrokken. In het bestuur nam ze vele jaren het secretariaat op zich. Leuke herinneringen heb je aan de rommelmarkten, maanden van tevoren loten verkopen en spullen verzamelen. Waar nu het water stroomt, stonden toen de marktkramen en werd er van alles verkocht. Dan had het buurthuis weer wat ruimte om dingen te financieren. Gewerkt heb je bij Pinocchio schoenen; daar deed je de facturering. Je pa werkte daar ook als modeleur; zodoende hebben jullie natuurlijk ook altijd goeie schoenen gedragen. Je vader en moeder waren altijd bezig, sociale contacten, handwerken en je vader schilderde niet onverdienstelijk. Toen ze beiden waren overleden, ben je naar de overkant verhuisd, naar de Schoolstraat.

Hoe ben je zo bij de heemkundevereniging terechtgekomen? Nou dat kwam eigenlijk door Louis van Zutphen die ik bij de therapie tegenkwam en zei: 'Joh, kom eens kijken bij de heemkundevereniging, dit is wat voor jou.' Hij heeft gelijk gekregen. Notaris Knoop was toen voorzitter en Teun van der Galiën zat ook in het bestuur en die vond mij wel in dat bestuur

passen en zo is het gekomen. Na vele jaren van meebesturen, ben ik er even uit geweest, de werkgroep ingerold en nu weer in het bestuur gekozen, en samen met Joep Huijbregts doen wij het secretariaat. Gelukkig hebben we nog een aantal mensen gevonden die bestuurlijke taken verrichten, want zo'n grote vereniging moet wel bestuurd worden. Gelukkig hebben we ook een grote groep vrijwilligers die vele taken verrichten. De heemkundevereniging kende ook mijn zus Jana die als kunsthistorica een aantal lezingen heeft gegeven over o.a. Vincent van Gogh. Helaas is zij kortgeleden overleden.

We hebben nu een mooie locatie 'Ons Heem' centraal in het dorp, maar ik denk met weemoed nog wel eens terug aan het kleine gezellige 'Ons Huis'. Het stond op zolder mutje vol, maar als je er donderdagsmiddags binnen liep stond Kees Drost al met de koffiekkan klaar. Er was er altijd wel tijd voor een praatje.

We kennen elkaar ook van de 65+dagreis; dat was vroeger de gemeentereis, waar de ouderen met auto's een dagje uitgingen. Van te voren werd er gecollecteerd in het dorp en aan het einde van de dag werden ze feestelijk binnengehaald door de muziek van Kunst na Arbeid. Toen de gemeente daarmee stopte, is er een comité gevormd dat het overnam en gingen ze met de bus tot op de dag van vandaag.

Betsie de Visser, van het postkantoor, stopte ermee en heeft mij gevraagd het over te nemen. Je had een wijkje, daar

ging je de mensen langs om te vragen of ze megingen en afrekenen. Nog elk jaar vertrekken er twee bussen vol op de laatste dinsdag van augustus met 65+'ers voor een gezellig dag uit en er wordt wat gebuurd. Jammer dat het bij de heemkundevereniging niet lukt een bus vol te krijgen; het waren altijd mooie reizen en ik was graag naar Antwerpen gegaan. We gaan er een eind aan breien. Dank je wel voor de koffie en de gastvrijheid; het ga je goed en we hopen elkaar nog vaak tegen te komen.

*Dit was mijn laatste 'In gesprek met .....!'
Hopelijk is er iemand in de vereniging die de pen over wil nemen, zodat deze rubriek blijft bestaan.
Dank aan alle mensen bij wie ik binnen mocht komen om een praatje te maken. Succes voor de volgende schrijver. Vond het leuk om te doen.*

Groet Marry Molenaar-Bongaards

Marry Molenaar

In memoriam

Sinds het vorige Kosterluik zijn onderstaande leden van onze vereniging overleden:

Mevrouw G. Klootwijk-v.d. Velden, Kaatsheuvel,
De heer W. Spierings, Sprang-Capelle,
De heer D. Breedveld, Sprang-Capelle,
Mevrouw A. Brouwers-Vissers, Sprang-Capelle,
Mevrouw G. Elsman-van der Hoeven, Sprang-Capelle.

NIEUWS 2025

Het is de voorbije drie maanden rustig geweest aan het film-online-film-front, maar dat verandert in 2025. De herdenking van 80 jaar vrijheid krijgt extra aandacht met een aantal films die aansluiten bij de herdenkingsfestiviteiten. In Sprang-Capelle is veel gebeurd, met name in de laatste oorlogsjaren. Met boeiende, maar ook tragische filmbeelden en verhalen kunt u die periode meebeleven. Bij het monument Kapelsche Veer is op 31 januari van 11.00-12.15 uur een herdenking. Mede daarvoor worden de volgende films online geplaatst:

Film nr. 16 heeft als titel: De huilende wilg bij het Kapelsche Veer. Deze EO-documentaire uit 2000 van Bert Vos geeft een indrukwekkend beeld over de heftige strijd bij het 'Bruggehoofd Kapelsche Veer'. Te zien zijn beelden van het opgraven van granaten en munitie, maar ook van soldatenlichamen. De documentaire maakt indruk, doordat er Canadese, Poolse, Engelse en Duitse veteranen bij zijn, die vertellen hoe het was en ook wat er misging. De filmbeelden van het Ardennenoffensief en de kaarten geven de situatie goed weer. In totaal vielen er ca 1200 doden en gewonden, en volgens de Poolse veteraan was de reden hiervoor onzinnig.

De tweede film nr. 9 heeft als titel: Ooggetuigen 1940-1945. Deze documentaire is gemaakt door de RTV in 2010 in opdracht van de gemeente Waalwijk. Wethouder Henk Heuveling leidt de film in. De ooggetuigen vertellen over hun tragische ervaringen in de periode dat Waspik, Waalwijk en Sprang-Capelle de frontlinie vormden tussen de Duitsers en de geallieerden. Door hun getuigenissen ontstaat een aangrijpend inzicht in hun angsten en spanningen in die periode.

De ooggetuigen:

Frie Smolders

Annie Ruitenbergh

Ton van Loon

Theo Verwiel

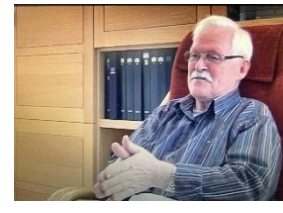
Dr. P. Lenglet

Mien Fitters

Mr. Mc Cloud

Koos Nieuwenhuizen

Nieuwe aanwinsten

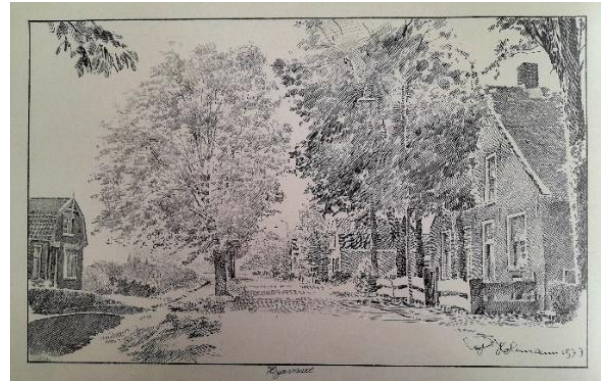
Ook de afgelopen periode kwamen regelmatig mensen een foto, een boek of voorwerp brengen dat interessant zou kunnen zijn voor het archief van onze vereniging .
Hiervoor onze hartelijke dank!

Het zou te ver voeren om deze mensen allemaal te noemen, maar een aantal wil ik er wel uitpikken. Van de heer R. Schalken ontvingen we een ingelijste pentekening waarop de Hogevaart is afgebeeld. Van de heemkundevereniging Waalwijk een aantal boekjes en drukwerken die in het verleden voor bedrijven en verenigingen in Sprang-Capelle gemaakt zijn.

Ze zullen bij de bestaande documentatie van die verenigingen gevoegd worden

Mevrouw T. Polder-Bouman bracht een herdenkingstegel van voetbalvereniging NEO '25 en daarbij een aantal foto's van verschillende onderwerpen.

Ten slotte nog een pentekening van L. van der Zwan waarop de hervormde kerk van Sprang te zien is. We danken wederom de gevers!

Ben Spijkers

Verslag van de lezing 'De Maas, van open riool naar natuurparadijs' op 27 januari 2025 door Jan Nillesen

Het was weer gezellig druk tijdens bovenstaande lezing. 140 mensen waren op pad gegaan om alles over de Maas te weten te komen. En zij werden die avond niet teleurgesteld.

Terwijl ik dit schrijf op dinsdagavond hoor ik Jan Nillesen nog in mijn oren schetteren. Maar ik ben eigenlijk een zeurpiet, want de ene keer staat het geluid te zacht en nu weer te hard. En dat had een goede reden: het enthousiasme van de spreker. Jan deed geweldig zijn best om ons mee te nemen in het verhaal over de Maas. En dat is gelukt, complimenten voor de spreker.

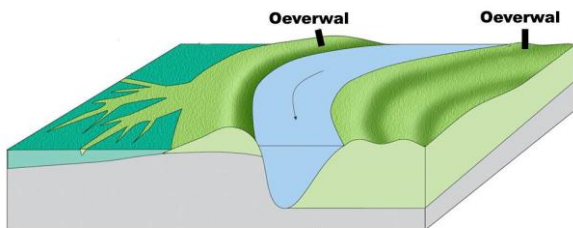
Wat ook zo geweldig was, was het feit dat hij probeerde Sprang-Capelle een plaatsje te geven in zijn verhaal over die rivier. En daarbij ging hij wel heel ver terug in de tijd. Jan keek niet op een paar miljoen jaren. We

kregen wat plaatjes te zien over Nederland als een grote rivierdelta met snelstromende, diepe geulen in de rivier met eilandjes van zand en grint. Die rivier vormde oeverwallen en op een van die oeverwallen is Sprang-Capelle gebouwd.

Jan geeft ons ook een lesje geologie. Door erosie sletten de bergen in Europa, en al dat gruis wordt afgevoerd door de rivieren Maas en Rijn. En dat deponeren ze in hun delta, het huidige Nederland. Met trots zegt Jan: 'En jullie wonen nu op dat gruis van al die bergen.'

Jan laat tussendoor wel merken dat hij heimwee heeft naar de Maas uit zijn jeugd. Waar je kon spelen en zwemmen aan de strandjes langs de Maas en een hengeltje uit kon gooien.

Maar we beginnen nu echt bij de Maas. De oorsprong schijnt niet zoveel indruk te maken. De Fransen hebben er een soort monument van gemaakt, anders zou je niet opmerken dat dit de bron van de Maas is. Vol bewondering spreekt hij over de Maas als die haar weg vindt door de Ardennen. Het is altijd lastig voor een rivier om rotsen te trotseren. Maar de Maas vindt toch al meanderend een weg door het rotsmassief van de Ardennen.

Maar het begint pas echt als de Maas ons land binnenkomt ten zuiden van Maastricht. Een kaartje met de loop van de Maas geeft een goed beeld van de rivier. Wel vraagt Jan zich af waarom die rivier niet in één rechte lijn van Maastricht naar Sprang-Capelle loopt.

Opnieuw volgt een les geologie over slenken en stuwwallen die de loop van de rivier bepalen. Die slenk heeft te maken met grote, bewegende aardplaten die over elkaar heen schuiven. De bewoners van Boxmeer en Uden voelen regelmatig aardbevingen. En de stuwwal bij Nijmegen is nog een overblijfsel van de laatste ijstijd.

Jan is vanavond niet altijd even vrolijk. Hij weet haast zeker dat Nederland elke 100 jaar twee centimeter zakt. De druk van de ijsschappen op de Noordpool wordt minder door het smeltende ijs. Daar stijgt het aardoppervlak en bij ons daalt het dan. Het is een soort balans.

Ja, de Maas werd ook niet altijd even goed behandeld. De rivier zorgde voor afkalvende oevers en daardoor ging weer weiland verloren. En dan begonnen de boeren weer te klagen. De Maas

moest wel even aangepakt worden. En zoals altijd en overal heeft Rijkswaterstaat daar een oplossing voor. Maar of het de juiste oplossing was? Haast overal werden de oevers met basaltblokken stabiel gemaakt. Veel bochten werden uit de rivier gehaald. De Maas veranderde in een kanaal. Van de ooit wispelturige, vrouwelijke Maas was weinig meer over. Jan is niet erg vriendelijk: de Maas werd veranderd in een afvoergoot, een open riool. Er werd nog een poging gedaan om de Belgen de schuld te geven. In Luik en omgeving werd heel wat ongerechtigheid in de rivier geloosd. Maar dat was niet de echte reden. De Maas was in een keuslijf gesnoerd en kon geen kant meer op.

En dat hebben we geweten. Grote overstromingen in 1993 en 1995. Steden als Venlo en Tegelen hadden veel last van het Maaswater. Zelfs werd de Tielerwaard ontruimd. De dijken dreigden door te breken. Rijkswaterstaat werd weer aan het werk gezet. Er kwamen plannen om de rivieren meer ruimte te geven: meestroomgeulen, polders voor de opvang van het overvloedige water, meer natuurlijke oevers. Jan wordt weer wat vrolijker, want de Maas begint weer te lijken op de rivier uit zijn jeugd. Met het ruimte geven aan de rivier krijgt de natuur ook weer kansen. In de weilanden langs de Maas zie je weer weidevogels. Oeverzwaluwen vinden weer een steile wand om hun nesten in te maken. Voor de veiligheid hoeven we niet te vrezen. Er is meer plaats voor veel water. Dijken kun je tenslotte niet blijven verhogen.

Aan het eind van de lezing blijkt er veel lof voor Jan Nillesen te zijn. Met wat een energie en enthousiasme heeft hij ons een interessante avond bezorgd. Een lang applaus valt hem ten deel.

Wè kom-tur uît Cappel !

In de wènter zulle-we mèr beginne meej grûn (snijboðne zoute boðne) meej witte boðne meej verse worst oftewel bloôte kontjes in ut gras ! Ôk peejstaamp meej klapstuk komt aaltèd wel van pas ! En wè denkte van raosdonders (capecijners) meej stroôp! Ôk zuurkôol meej unne rôk-worst paast op diejen hoôp! Snert, hou-d-oew broek vaast, ertesoep meej unne vèrrekenspôôt, un goei stuk spek en unne praai. Vanaf de Paose slaai, meej gebakke èerpel, juîn en un gekoôkt aai! Bloemkôol ies mistal meej de Pinksteren, meej unne lekkere kôttelet, of vènde gullie dè te vet ? In ut veurjaor unne goeie stampot van keeltjes meej stukskes uîtgebakke stukskes spek !

Knaauwboðnen c.q. moffeleboðne (tuinbonen), dè paast ôk krek. Dan

Sander Sanders van de Cuppelse-Vaortkaant

koome de aauwverwetste krôôskès, kappellekes, erbézië, knôddories en nog veul meer. Oh, wè zèn we wir lekker aon ut geniete allemaol war! Mèr ôk den herfst heej zo-veul lekkers op ut menu! Dè worde ôk zomèr nie beu ! Pèrkes uît de Klaai om te stoven op ut oliestel, zuute ap-pel, Ge veind ze hôst nie meêr, gekoôkt in dur eigen vel. Dan komt de grûne koâl van-ut laand, ôk spruîtjes uît dun oven. Mmm wè lekker , Ge komt-ut bijna nie te boove. Meense, nog un smaokeluk jaor! We zèn alwîr in ut nieuwe jaor !

Oma's fototrommel

In het vorige Kosterluik zagen we een foto van twee jongemannen, staande op een galerij. Dit blijken links Erwin Culsen en rechts Pierre van Schoonhoven te zijn. De locatie kan dan aardig kloppen: de flat aan de Hendrikus Chabotstraat. Want beide heren woonden ook in deze buurt. Kees de Jong kan deze twee namen toevoegen aan zijn foto, dankzij Sjaak de Bie. Hartelijk dank hiervoor.

De volgende foto die we aan de vergetelheid willen onttrekken is een familieportret. Deze foto is vermoedelijk genomen in de jaren 30. We zien hier een mooi gezin met drie dochters en drie zonen. Ze zijn op zijn zondags gekleed en netjes van groot naar klein op een rij gezet.

Wie kent dit gezin?

De namen kunt u doorgeven aan Dieter Verbeek: pl.verbeek@ziggo.nl of op tel.06-27346249)

Kijk regelmatig op de vernieuwde website van de Heemkundevereniging Sprang-Capelle: www.heemkundesprangcapelle.nl